

Trilogie “Lessen van Meester G”

**Boek II. Leef
drie incarnaties in een**

tweede en vernieuwde druk

Konstantin Serebrov

©Serebrov Boeken, Den Haag, 2016
ISBN: 978-90-77820-38-4

Uitgever: Guram Kochi
Telefoon: 31 (0) 70-352 15 65
E-mail: serebrovboeken@planet.nl
Website: www.serebrovboeken.nl

Tweede en vernieuwde druk
Redacteur: Maria Toonen
Vertalers: Maria Toonen en Gouri Gozalov

Vormgeving: Konstantin Serebrov en Gouri Gozalov
Omslagontwerp: Gouri Gozalov
Afbeelding op voorkaft: de Vijfde Sleutel van Basil Valentine

Voor de illustraties in dit boek werd gebruik gemaakt van gravuren uit alchemistische verhandelingen uit de 17e eeuw:
Viatorum, Tripus Aureus en Atalanta fugiens door M. Maier;
De Lapide philosophico door Lambsprinck; 12 Sleutels van Basil Valentine; Mutus Liber; Geschriften over Geloof en Leven door Gottfried Arnoldi, die welwillend werden afgestaan door Bibliotheca Philosophica Hermetica, Amsterdam.
Herdruk met toestemming van de bibliotheek.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook worden opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

VERSCHENEN BOEKEN VAN KONSTANTIN SEREBROV

Trilogie 'Lessen van Meester G'

1. Volg mij
2. Leef drie incarnaties in een
3. Het Pad van alchemistische Fusie

Serie 'Alchemistische Leringen'

1. Verhalen van de alchemistische Meester G en zijn leerlingen over het geestelijke Pad
2. Spirituele Alchemie in woord en beeld
3. Praktische Alchemie

Serie 'Het innerlijk Licht'

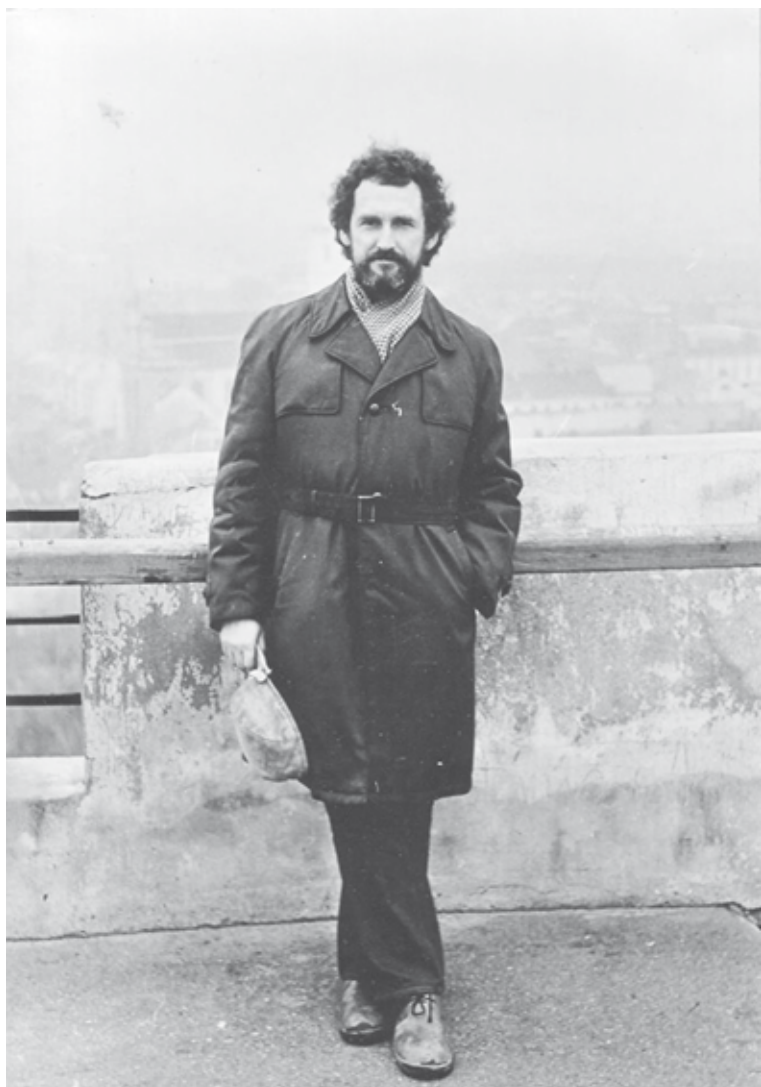
1. Lering van het innerlijk Licht
2. Geestelijke Adem: de Beoefening van Kriya Yoga

Serie 'Innerlijk Christendom'

1. Beschouwingen over het Pad van de Monnik, deel I
2. Beschouwingen over het Pad van de Monnik, deel II
3. De 22 Mystериën van de Christelijke Weg

*Dit boek is ter nagedachtenis van
Vladimir Stepanov
alias Meester G*

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord van de auteur.....	8
Voorwoord van de vertalers	10
Hoofdstuk I. Opstijgen en neervallen.....	16
Hoofdstuk II. Het Pad van de Rover	73
Hoofdstuk III. De moeder van de culturele revolutie	113
Hoofdstuk IV. Silver, de piraat.....	182
Hoofdstuk V. Er is geen weg terug	194
Eindnoten.....	251

LIJST VAN ILLUSTRATIES

Gravure 1. Afbeelding op voorkaft: de Vijfde Sleutel van Basil Valentine. Een Meester van Alchemie, met een blaasbalg in zijn handen en het Hemelse Vuur uitstralend, is afgebeeld op de linkerzijde van de gravure. Met behulp van dit Vuur onderhoudt hij een continu proces van zuivering en sublimatie van de mannelijke en vrouwelijke beginselen van zijn discipelen.

Gravure 2. De hechte band van de Liefde..... 15

Gravure 3. Meester van Alchemie 26

Gravure 4. De Berg van het alchemistische Werk..... 31

Gravure 5. De Oermaterie 33

Gravure 6. De invloed van de zeven planeten..... 47

Gravure 7. Het stadium van Nigredo..... 107

Gravure 8. De leeuwin, die de jonge leeuwen grootbrengt..... 160

Gravure 9. De transformatie van het fysieke lichaam 231

Gravure 10. De bereidheid van de leerling..... 249

VOORWOORD VAN DE AUTEUR

Pas na vele jaren van zoeken naar het Pad dat naar de Hemel leidt, ontmoette ik een geestelijke Meester, iemand die weet hoe de mens zijn Hoogste Zelf kan bereiken. 'Noem me maar G,' zei hij. Ik studeerde enige tijd bij hem en dacht toen, dat ik me nu wel kon kronen met laurieren en voor mijn vrienden presenteren als iemand die het hogere niveau heeft bereikt. Maar precies op het moment dat deze gedachte vaste vorm kreeg riep G me bij zich en zei tot mijn verrassing: 'ik kan je niets meer leren, want je bent er nog niet klaar voor.'

Deze boodschap ontstelde mij.

'Ondanks uw mededeling,' zei ik, 'wil ik mijn studie graag bij u voortzetten.'

'Dan moet je veel meer je best doen dan nu en bovendien moet je eerst diegenen bezoeken, die de wind van de Traditie vóór jou ervaren hebben en deze, zonder het te merken, hebben geabsorbeerd. Echter, ze weigerden verder te groeien en werden een soort 'alchemistische standbeelden langs de geestelijke weg''

Ik had geen andere optie en accepteerde zijn voorwaarden. Toen begon mijn lange tocht langs de standbeelden van het eindeloze inwijdingslabyrint. Ik moest de zaden van de geheime kennis, die de wind van de Straal in hun zielen gezaaid had, een voor een zien op te pikken. Meer dan eens voelde ik me precies zoals in het Russische gezegde: 'ga daar je weet niet waar, en vindt terug je weet niet wat'.

G noemde zijn onderwijsmethoden 'homeopathisch'. Alhoewel hun effect inderdaad bijna onmerkbaar leek, heeft een groot aantal mensen die in contact met G waren gekomen, hun verborgen geestelijkheid ontdekt en werden bekende mystici, filosofen, kunstenaars, denkers, schrijvers of gewoon fatsoenlijke mensen, die konden leven als verantwoordelijke menselijke wezens in de diepste betekenis van het woord.

G bleef echter voor de meesten van hen een eenzame filosoof, die een vreemd en onbegrijpelijk leven leidde. Hij zei zo nu en dan, dat boeken dode dingen zijn en dat het altijd beter is om je energie te gebruiken voor het werken met mensen. Aan de andere kant moesten Gouri, de andere leerling van G, en ik de dagboeken bijhouden om eens het Pad waarop G ons en anderen leidde, te kunnen be-

schrijven: dat was zijn onbegrijpelijke, maar zo vurige, inspirerende en verheffende impuls, die wij en allen die er klaar voor waren, mochten ontvangen.

Ten slotte wil ik mijn vrienden Gouri en Maria hartelijk danken voor hun waardevolle hulp bij het schrijven van dit boek. Ze hebben een groot werk verricht aan het voorbereiden en redigeren van het materiaal voor dit boek. Gouri heeft daarbij de tekst verrijkt met veel details, die ik bijna vergeten was.

Konstantin Serebrov
Moskou, december 2003

VOORWOORD VAN DE VERTALERS

Ik had het genoeg om de Russische schrijver en mysticus Konstantin Serebrov te ontmoeten. Hij bleek een magere man van rond de vijfenveertig jaar te zijn, met regelmatige gelaatstreken en eenvoudig gekleed. Hij vertelde mij ongewone verhalen over Russische mystici en over hun geestelijke zoektocht. Ik bespeurde in zijn verhalen de goedhartige humor van iemand, wiens interesses in de transcendentale sfeer liggen. Ik raakte geïnteresseerd in zijn persoonlijkheid en achtergrond, en de keren dat ik hem ontmoette bleef ik doorvragen over zijn geestelijke Pad. Zijn antwoorden deden mij vermoeden dat hij een mysterieuze verbinding met de Geest heeft. Daar ik tamelijk goed op de hoogte was van de mystiek en spiritualiteit van het Verre Oosten, stond ik bij hem voor een nieuwe ervaring van mystiek en spiritualiteit.

Ik besloot om via fragmenten van zijn verhalen, een beeld te schep­pen van zijn leven en zijn geestelijke Pad.

Serebrov vertelde mij dat hij uit een klein kuuroordstadje in een van de mooiste streken van de Noordelijke Kaukasus komt. Zijn ouders waren daarheen verhuisd op de vlucht voor de Duitse bezetter. Op een berg bij het stadje stond de ruïne van een klooster, en als de koude wind langs de verlaten zilveren koepels floot, klonken soms nauwelijks hoorbare gebedszangen.

Toen Konstantin twaalf jaar oud was ontmoette hij zijn eerste geestelijke mentor, een mysticus uit Leningrad (St. Petersburg), Alexey Zhoukovsky geheten, die naar de Kaukasus verhuisd was. Het centrale punt van zijn onderwijs was, dat Serebrov eerst zelf moest ervaren dat het leven na de dood en de astrale wereld echt bestaan. Pas dan zou hij, volgens zijn mentor, via diepe meditatie de kracht krijgen om het geestelijke Pad te bewandelen. De Meester onderwees hem Hatha Yoga en meditatie, uittreden en de astrale visie. Serebrov beoefende deze technieken dagelijks. Toen Serebrov negentien werd, onthulde de Meester hem de geheimen van de leer en de technieken van Babadji. Onder leiding van deze Meester maakte Serebrov vorderingen op het geestelijke Pad.

Op een gegeven moment maakte deze Meester hem duidelijk, dat hij hem niets meer kon leren en dat hij nu zijn ware Meester moest

zien te vinden. Serebrov bleef dagelijks mediteren en voelde zich, intuïtief, op het astrale gebied gesteund door goeroes als Sri Joekteshwar, Babadji en Rossoel Moria.

Serebrov studeerde af aan de Universiteit van Kishinev als wiskundige en programmeur. Hij was enige jaren in een laboratorium werkzaam als chef van de afdeling geautomatiseerde besturingsystemen. Hij kende vele kringen van mensen, die ook het spirituele Pad bewandelden. Hij ontmoette daar beoefenaars van Agni Yoga en volgelingen van Rajneesh, Sri Aurobindo, Sai Baba en verschillende Tibetaanse scholen. Er waren ook volgelingen van Castaneda, Theosofen, Antroposofen, occultisten en Soefi's.

In de tijd van de Sovjet Unie, toen de Communistische Partij aan de macht was, moest alles, dat met het geestelijke Pad te maken had, ondergronds blijven. Bij ontdekking van het bezit van esoterische boeken, werden deze door de autoriteiten in beslag genomen, waarna men in een psychiatrische inrichting of zelfs in de gevangenis kon belanden. De officiële leer van de maatschappij was militant-materialistisch-atheïstisch. Daarom was er toezicht op en controle over het leven en het denken van de burgers. Degenen die deze materialistische leer niet wilden delen, werden beschouwd als potentiële volksvijanden.

Tegen zijn dertigste jaar gebeurde datgene waarop Serebrov zo had gehoopt en gewacht: hij ontmoette een bijzondere man, die hij als zijn spirituele Meester herkende. Hij was een Meester van het Christelijk Hermetisme. De Meester bleek bereid te zijn om Serebrov als zijn leerling aan te nemen en hij ging bij de Meester, die zich G noemde, in de leer.

De ontmoeting met deze Meester en het eerste stadium van dit ongewone leerproces, wordt beschreven in het eerste boek van de trilogie 'Lessen van Meester G', getiteld: 'Volg mij'. Daarin wordt beschreven hoe de Meester spontane 'leersituaties' voor hem en andere leerlingen creëerde, die werden gekenmerkt door een 'verhoogde alchemistische temperatuur'. Alchemie is het praktische gedeelte van het Christelijk Hermetisme. Een leerling, met al zijn tekortkomingen, wordt in de Alchemie beschouwd als het 'erts'. Met behulp van de 'verhoogde temperatuur', die door het z.g. 'geheime Vuur', de centrale kracht in de Alchemie, wordt veroorzaakt, probeert de Meester om eerst de 'halfedele Metalen', zoals Koper en Tin,

uit dit 'erts' te verkrijgen. Dit zijn nogal pijnlijke processen, waarbij men bepaalde tekortkomingen moet overwinnen, tw. transformeren, en men noemt deze pijn wel 'het innerlijke, bewuste lijden'. Bij het uitsmelten van 'halfedele Metalen' worden eigenschappen als vriendelijkheid, ontvankelijkheid, een warm hart, capaciteit voor vriendschap, verantwoordelijkheid, oprechtheid en eerlijkheid bevorderd. Na het ondergaan van verdere alchemistische transmutaties rijpen in de neofiet de edele Metalen Zilver en Goud. Zilver betekent zo'n hoog niveau van innerlijke zuiverheid, dat men in staat is om contact te leggen met de Universele Ziel, de Anima Mundi, de Moeder Gods. Alchemistisch Goud betekent het ontwaken, zuiveren en verheffen van de eigen geest en het verkrijgen van contact met, en met de leiding, van de Heilige Geest.

Na elke leersituatie vond een evaluatie plaats van het door Konstantin en zijn mede-discipel, genaamd Gouri, doorstane proces, waarbij de Meester hen corrigeerde. Zij moesten leren om hun negatieve emoties in positieve om te zetten, en een verfijnde mystieke sfeer te creëren.

Na enige tijd zond de Meester G Konstantin, voor verdere lering, naar zijn voormalige leerlingen in Moskou. Elk van hen had een klein deel van de alchemistische leer opgenomen en Konstantin moest hen overhalen om hem dat deel te leren, daar deze voormalige leerlingen geen enkele wens hadden om hem ook maar iets bij te brengen. De reden hiervan was, dat, zoals de Meester G het uitdrukte, zij al lang van het Pad waren afgedwaald en a.h.w. 'bevroren' waren in 'rituele houdingen' in het oeroude, alchemistische labyrint. De Meester G adviseerde Konstantin om te proberen kennis van hen te ontfutselen, door bij hen, vol overgave, 'de school van dienen en nederigheid' te doorlopen.

In het onderhavige boek, het tweede boek in de trilogie 'Lessen van Meester G', getiteld 'Leef drie incarnaties in een', wordt dit stadium van het leerproces beschreven. De lezer ziet de ongelooflijke situaties die Serebrov moest doorstaan om de opdracht van zijn Meester uit te voeren. Hij wist echter, dat alleen als hij succes had, hij verder kon gaan op het Pad van etherische inwijding. 'Etherische inwijding' betekent dat de inspiratie uit de hoogste werelden komt, en de leerling kan die alleen ontvangen door een

uiterst verfijnde afstemming. Ether wordt hier als een symbool gebruikt voor de hoogste energieën van de goddelijke sferen.

Serebrov vertelde me, dat hij tijdens zijn studie bij de voormalige leerlingen van zijn Meester, het mediteren moest staken, want deze leerlingen onderwezen door middel van de 'kunst van het bereiken van doelen': dit had betrekking op het dagelijks leven, zowel als op het geestelijk leven. Ook gebruikten ze bepaalde methodes uit de Westerse tradities. In deze zware tijd, leerde hij nederigheid, waakzaamheid, spontaniteit en geestelijke weerbaarheid te ontwikkelen.

In de alchemistische Traditie worden deze voormalige leerlingen 'Standbeelden' genoemd, en hij ontdekte dat door de stagnatie in hun ontwikkeling, hij ook negatieve energie van hen kreeg te werken, zoals trots, grofheid, arrogantie, afgunst en dergelijke. Het woord 'Standbeeld' wordt als metafoor gebruikt, en houdt in dat de persoonlijkheid van zo'n leerling dusdanig is uitgekristalliseerd, dat hij niet in staat is zich verder te ontwikkelen. Deze omschrijving kan uiteraard, in een aantal gevallen, ook in het Westen van toepassing zijn...

De training door de Meester G kenmerkte zich door een volledige keuzevrijheid voor de leerling. Zo moesten Konstantin en Gouri meer dan eens ervaren, dat ook een ontmoeting met de dood uiterst leerzaam voor hen was.

De wijze waarop hij de 'zware alchemistische neerslag' van het leerproces met de voormalige leerlingen van G getransformeerd heeft, heeft Serebrov beschreven in zijn serie 'Alchemistische leringen'. Daarbij geeft hij ook een gedetailleerde uitleg van de mysterieuze symbolen van de Alchemie, en diverse technieken voor het werken aan zichzelf. Bij toepassing van deze technieken wordt de neofiet in staat gesteld om het Pad te bewandelen, de eigen grove energieën te verfijnen en de hoogste bewustzijnsstaten te bereiken.

De Meester G droeg Konstantin op om zijn leerervaringen over te dragen aan degenen, die klaar zijn om de nieuwe geestelijke impuls, die G soms 'de Straal' noemde, te ontvangen.

Tijdens het uitvoeren van deze missie heeft Konstantin zich gerealiseerd, dat het Pad van geestelijke ontwikkeling tevens een cultu-

rele ontwikkeling inhoudt, en dat de alchemistische lering leidt tot transformatie van de totale mens.

Het onderhavige boek is het tweede deel van de Trilogie.

Tenslotte danken wij onze vriend Wilfred voor zijn zeer welkome adviezen en ondersteuning bij de Nederlandse vertaling.

Maria Toonen en Gouri Gozalov, november 2016

Gravure 2. De hechte band van de Liefde

HOOFDSTUK I. OPSTIJGEN EN NEERVALLEN

Het eind van het jaar 1982 naderde. De wielen van de nachttrein Pskov - Leningrad dreunden gezellig. Ik bracht een gebraden kip uit het restaurant en zette hem op de schuddende tafel in de coupé. 'Zo, broertje! Die gulheid had ik niet van je verwacht! In dat geval beken ik, dat ik ook iets kan bijdragen,' zei G, terwijl hij een fles verrukkelijke Moldavische dessertwijn, 'Lydia' genaamd, liet zien. 'We kunnen nu het eind van het bezoek van Brambilla's karavaan¹ aan Pskov² vieren. Ondanks alle hindernissen, hebben we een mystieke oase kunnen opbouwen. Nu kan minstens één edele ziel proberen om de impuls van het Schip van de Argonauten³ in het horizontale leven te brengen.'

'Gaan wij de mystieke oasen ook in Piter⁴ bouwen?' vroeg ik.

'Nou, eerst moet je bekend raken met de bestaande oasen en mij helpen met hun renovatie,' zei G glimlachend.

'Wilt u mij alstublieft vertellen hoe ze werden gebouwd?'

G nam een slok rode wijn, keek me oplettend aan en begon: 'Op een bepaald punt van mijn leven, raakte ik totaal ontgoocheld over de filosofische kringen van Moskou, waartoe ik zelf behoorde vanwege mijn toenmalige beroep. Ik besepte spijtig dat het gewoon onmogelijk was om in zo'n omgeving een innerlijke School op te bouwen. Hun zielen waren gevuld met aanstellerig wetenschappelijk scepticisme. Ik besloot om diep in het leven te duiken en manieren te zoeken hoe ik een mystiek, alchemistisch labyrint kon opbouwen, dat het zaad van een reële, mystieke School zou worden. Toen ik de arrogante wetenschappers achter me gelaten had, kreeg ik volledige vrijheid van handelen. Om te beginnen, besloot ik om naar de Koershkaja landtong⁵ te gaan, niet ver van Königsbergen⁶, en daar in het centrum de vlag van Sint Andreas⁷ te planten. Die vlag symboliseert geestelijke vrijheid. Ik geloofde erin, dat ik op die manier een nieuwe mystieke tendens tot stand kon brengen. Op deze, diep symbolische, tocht nam ik twee metgezellen mee: Anatoly, die zich meldde als ervaren gids voor mystiek Sint-Petersburg, en een oude leerling van mij, genaamd Constantino.

Op weg naar Piter beschreef Anatoly levendig de geheime mogelijkheden van de mystieke stad en bezwoer, dat hij ons direct in alle sferen van haar geheimzinnige leven zou brengen. Maar toen we in de stad aankwamen, begon hij ons onverwacht te bedriegen en

in de luren te leggen. Hij leidde ons urenlang door stoffige straten, terwijl hij zo nu en dan op een eigenaardige manier op zijn achterhoofd krabde met een geheimzinnige en veelbetekenende uitdrukking op zijn fysionomie. 's Avonds, toen we uitgeteld waren, zei hij met een sluw gezicht: 'Ik heb jullie nu langs alle geheime, mystieke schuilplaatsen geleid, maar geen van jullie heeft de atmosfeer van de spirituele mensen die daar wonen, gevoeld. Daar jullie deze eerste proef niet hebben doorstaan, verlaat ik jullie nu.' Hij lachte hatelijk en verdween in de mensenmassa.

Constantino raakte direct van de kaart en wij gingen op een bank zitten om na te denken. Op dat moment kwam een vriendelijke, oudere man naast ons zitten en keek me met een pientere blik aan. Toen vroeg hij ons: 'Jongens, willen jullie niet wat drinken? Bovendien is er altijd een plek voor u in mijn huis te vinden, als u niet weet waar u de nacht moet doorbrengen. U lijkt me aangenaam gezelschap.'

'Ik heb zo'n gevoel, dat hij een gepensioneerde majoor Pronin⁸ is,' fluisterde Constantino angstig. 'Nou, als hij gepensioneerde is,' lachte ik, 'dan hoef je nergens bang voor te zijn.'

Op die manier kregen we ons eerste steunpunt voor een snelle uitbreiding in Piter. We werden ondergebracht in de flat van de goedgehartige, oude man en we begonnen met ons onmiddellijk vertrouwd te maken met de mystieke ondergrondse. Binnen enkele dagen waren we tot in de esoterische artiestenkringen doorgedrongen, en daarna maakten we kennis met de bekende mystici van de stad. In een van deze salons zagen we het beduusde gezicht van Anatoly, die ons innemend vroeg: 'Hoe kregen jullie het voor elkaar om tot deze geheime plaats door te dringen?'

'Je onderschat ons, broertje,' antwoordde ik.

'Je bent me een doorn in het oog, lastpost,' zei Constantino en keek de andere kant uit.

Eens gingen mijn leerling en ik langs bij het atelier van een beroemde kunstschilder. Het lag recht tegenover de Verlosser op Bloed Kathedraal⁹. Op een van zijn gigantische schilderijen was alleen de vlag van Sint Andreas, die ik dus op de Koerskaja landtong had willen planten, afgebeeld. Zijn uitstraling overschaduwde de protserige luxe van het atelier. Toen ik dit symbool van ons weer tot leven gebrachte Universum gezien had, besepte ik dat mijn zoektocht zeker met succes bekroond zou worden. Dit was een teken dat ik op de juiste weg was. Diezelfde dag ontmoette ik Katja, een grote blonde met een aristocratisch uiterlijk. Het lukte me om met haar in

gesprek te komen en ik vertelde haar over het doel van onze reis. Ze nam mijn gezicht kritisch op, en toen, alsof ze zich iets herinnerde, zei ze: 'Vanavond vertrek ik voor een maand naar de Krim¹⁰, en mijn vierkamerflat is dan vrij. U kunt daar blijven tot ik terug ben.'

'Alles gebeurt volgens het scenario van 'De Meester en Margareta'¹¹,' fluisterde Constantino me verrukt in het oor, 'Styopa Lihodeyev¹² werd ook door een zekere macht naar de Krim gestuurd.'

Katja nam afscheid van ons, en liet een klein bedrag aan huishoudgeld voor ons achter. Constantino en ik raakten vertrouwd met het mystieke Piter: we maakten kennis met esoterische groepen en brachten ongeordende kringen van de mystieke ondergrondse bij elkaar. Langzamerhand bracht ik een alchemistisch labyrint tot stand, dat doordrongen was van de invloed van de Straal van de School. Dat waren gouden tijden.

In een van de artistieke werkplaatsen ontmoette ik een ongewone jonge vrouw met een prachtige, magische gave voor liefde. Mannen aanbaden haar. Ze voorspelde de toekomst met kaarten en al haar voorspellingen kwamen uit. Ze werd op de Franse manier 'Natalie' genoemd. Die naam paste goed bij haar romantische en enigszins raadselachtige uiterlijk. Ik werd goed met haar bevriend en samen creëerden we een heleboel spannende sketches.

Een van deze inwijdingsvoorstellingen had consequenties die in de toekomst grote betekenis zou hebben voor jou en Gouri. In een van de ateliers maakte ik kennis met een jazzmuzikant, genaamd Alexis. Hij was een getalenteerde saxofoonspeler en componist. Alexis was een rebel en speelde tijdens zijn concerten zo nu en dan fragmenten uit de musical 'Jesus Christ Superstar'. Na zulke concerten gebeurde het niet zelden dat de politie de muzikanten en de helft van het publiek een dag lang in detentie hield om op die manier hun afkeuring te tonen over de religieuze ideeën en de Westerse cultuur. Alexis bekende mij dat hij op zoek is naar geestelijke leiding en dat hij direct de indruk had dat ik hem kon helpen. Precies op die avond werden Natalie en ik door haar moeder uitgenodigd om pannenkoeken te eten en ik nodigde Alexis uit om met ons mee te gaan. Toen wij drieën in haar appartement aankwamen, bleken daar nog twee andere gasten te zijn, tw. twee jonge, sympathieke, gitzwarte negers uit Parijs, die leden van de Witte Broederschap van Deunov en Aivanchov bleken te zijn. De moeder van Natalie was ook lid van deze broederschap en dit was de reden van de aanwezigheid van deze twee heren. Alexis vond hun verhalen zo fascinerend dat na het diner van, inderdaad, heel lekkere pannenkoeken, hij door hen

ingewijd werd en lid van de Witte Broederschap werd. Hij vertrok, beladen met een tas vol boeken van Aivanchov, en dankte mij enthousiast dat ik hem hier had geïntroduceerd. Hij vroeg mij ook of ik zijn adviseur wilde zijn en hem te helpen bij het creëren van een verheven, mystieke sfeer in zijn jazzrock band. Ik had echter al een afspraak met Norman, die daarbij ook nog mijn verre verwant is. Maar er is een aanzienlijke kans dat wij in de toekomst gaan varen op Alexis' 'jazzrock boot'.

Terug naar mijn verhaal over Piter.

Een maand later kwam de charmante Katja terug met haar atletisch gebouwde echtgenoot Nicolas en hun ondeugende dochter Lizzy. Toen Constantino de echtgenoot zag schrompelde hij in elkaar, rende naar het station, kocht een kaartje en vertrok dezelfde avond nog.

Nicolas was de beste bodybuilder van de stad. Hij won achter elkaar de eerste prijzen in bodybuilding wedstrijden en was buitengewoon populair bij de vrouwen. Bovendien deed hij een postgraduate cursus en was hij, eerder dan gepland, bezig met een proefschrift over wiskunde. Na afloop van iedere liefdesgeschiedenis schreef hij lange erotische gedichten, waarin hij zijn fallicisme, zoals hij dat noemde, verheerlijkte. Wat Katja betreft, zij sloot de ogen hiervoor en maakte er aanspraak op dat ze de beste mannelijke kandidaat gevonden had voor het stichten van een gelukkige familie. Na enige gesprekken met mij over het Pad gaf Nicolas vastbesloten te kennen dat hij mijn leerling wenste te worden. Hij volgde me op de hielen in het alchemistisch labyrint, met in zijn leren diplomatenkoffertje een 'herencollectie' van Vanjka Zjoekov¹³: wijn, wodka en snacks.

Nadat hij langzamerhand door de wind van de geheimzinnige Straal was opgevuld, kreeg hij van zichzelf het idee dat hij Johannes de Doper was. Hij vertoonde zich in de Nevski Avenue en begon op luide toon te bidden en voorbijgangers aan te roepen om zich bij hem te laten dopen, waarop die geschrokken naar alle kanten wegstoven. Toen zich geen willigen bij hem aanmeldden, bezocht Nicolas zijn professor, sloot hem in het lab op en beloofde hem vrij te laten op voorwaarde dat hij zich onmiddellijk bij Nicolas liet dopen.

Zo bedierf Nicolas dus zijn uitstekende reputatie. Het lukte me wel om hem, met veel inspanning, te kalmeren. Katja was tamelijk geschokt door het gedrag van haar 'ideale' echtgenoot. Om haar vechtlust weer op te peppen bracht ik een belangrijke figuur uit de Moskouse Ondergrondse naar Piter: dat was Ali, die Katja's hart veroverde met zijn prachtige mystieke mythen. Bij Ali verbleekte

haar echtgenoot, en Katja werd verliefd op een nieuwe held. Nicolas werd direct uit de flat gezet en ging naar een van zijn bewonderaars. Katja begon een leven met de briljante filosoof. Zonder tijd te verliezen begon Ali Katja op te voeden en te helpen om in het mystieke leven te integreren. Hierbij noemde Ali vaak de naam van een alchemistische Meester, genaamd Admiraal, en Katja raakte, zelfs in zijn afwezigheid, zeer van hem gecharmeerd. Toen zijn leerling hiervoor klaar was, besloot Ali om haar als 'toets' aan Admiraal voor te stellen. Ali bracht haar naar Moskou en bezocht trots een nachtelijke bijeenkomst van Maestri. Toen Katja Admiraal zag glinsterde haar linkeroog op ongewone wijze en terwijl ze Admiraal naderde, fluisterde ze: 'Hoe kunt u temidden van deze bastaarden leven? Laat me u meenemen naar Piter!'

Lieve woordjes fluisterend schonk de verliefd geworden leerling van Ali regelmatig cognac in het glas van Admiraal, totdat hij erin toestemde een taxi te nemen en zich door Katja persoonlijk naar het huis van Witte Tijger, Admiraals liefde en leerlinge, te laten brengen. Admiraal kwam 's ochtends vroeg op het Moskoustation in Leningrad weer bij zinnen.

'Waar heb je me heen gebracht?' vroeg de Meester van de Alchemie zich af. 'Wat zal ik tegen Witte Tijger zeggen?'

'Zeg haar dat je vanaf nu bij Koningscobra blijft,' grinnikte Katja. Schoorvoetend ging Admiraal op weg om de flat van de opgewonden Katja te zien en zo is hij daar gebleven. Voor Katja brak toen de tijd aan van een hard leerproces bij Admiraal. Hij was een genie, die onder mijn leiding de theorie en de praktijk van de westerse Alchemie had bestudeerd. Katja had zelfs in haar mooiste dromen niet van zo'n meester kunnen dromen. Ze koos altijd het beste, het kostbaarste, doch deze keer had ze echt geluk.'

'Het is mijn droom om door het alchemistisch labyrint in Piter te gaan!' riep ik enthousiast uit.

'Daar is een oppermachtige wil voor nodig,' zei G bedachtzaam, en in zijn ogen scheen een raadselachtig licht.

Na aankomst in Sint-Petersburg laadden we de 'Cadarsis'¹⁴ installaties uit bij een muziekzaal van Lenconcert¹⁵ en volgden daarna de musici naar het hotel 'Sovjetskaja'. De manager van de jazzband, een mollige, sensuele brunette, genaamd Poesje, gaf ons de sleutels van G's kamer. Ik deed me voor als een kruier die de bagage van G droeg en glipte naar binnen.

De kamer zag er uit zoals altijd: een bed met een springveren matras en een gele deken, een donkerbruin nachtkastje en een licht